

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เพื่อศึกษาคุณภาพชีวิตครอบครัว ความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหล และความสัมพันธ์ระหว่างความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหลกับคุณภาพชีวิตครอบครัว ตามการรับรู้ของสตรีเย็บผ้าโหลในจังหวัดอุดรธานี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือครอบครัวสตรีเย็บผ้าโหล ซึ่งได้จากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling without Replacement) จากครอบครัวสตรีเย็บผ้าโหลที่อาศัยอยู่ในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี จำนวน 1,035 ครอบครัว โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยโดยสรุปดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ศึกษา มีคุณสมบัติดังนี้

1.1.1 ครอบครัวสตรีแรงงานนอกระบบที่ประกอบอาชีพเย็บผ้าโหล ที่อาศัยในพื้นที่จังหวัดอุดรธานี

1.1.2 ผู้ให้ข้อมูล คือ แรงงานสตรีเย็บผ้าโหลที่มีอายุ 15-59 ปี ตามที่กฎหมายแรงงานกำหนด ที่เป็นผู้หารายได้หลักของครอบครัว

1.1.3 มีความสมัครใจเข้าร่วมในงานวิจัยครั้งนี้

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยจะศึกษาประชากรซึ่งมีจำนวน 1,035 ครอบครัว

(Cochran, 1977; Lemeshow, Hosmer, Klar & Lwanga, 1990 อ้างถึงในองอาจ นัยพัฒน์, 2549)

$$n = \frac{NZ^2 a_2 \sigma^2}{d^2(N-1) + Z^2 a_2 \sigma^2}$$

โดย n = ขนาดของตัวอย่าง

N = ขนาดประชากร

Z = สัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นมีค่าเท่ากับ 1.96 เมื่อกำหนดให้ความเชื่อมั่น 95 %

$$(Z = Z_{0.05/2} = 1.96)$$

σ^2 = ค่าความแปรปรวนประชากร (ได้ค่า $s^2 = 0.25^2$ จากการศึกษาสำรอง)

d = ค่าความคลาดเคลื่อน กำหนดให้ไม่เกิน 5 % (Acceptable error = 0.05)

$$n = \frac{1,035(1.96)^2(0.25)^2}{(0.05)^2(1,035-1) + (1.96)^2(0.25)^2}$$

$$n = \frac{248.5035}{(2.585)+(0.240)}$$

$$n = 87.97 \sim 88$$

จากสูตรการคำนวณได้กลุ่มตัวอย่างที่ควรจะใช้ จำนวน 88 ครอบครัว แต่งานวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นสองเท่า คือใช้จำนวน 150 คน เพื่อความสมบูรณ์ของงานวิจัย เนื่องจากถ้ากลุ่มตัวอย่างยิ่งมากค่าความคลาดเคลื่อนก็จะยิ่งน้อยลง ซึ่งจะทำให้ข้อมูลมีความเที่ยงตรงสูง

1.3 การสุ่มตัวอย่าง

ทำการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการสุ่มจับรายชื่อของสตรีเย็บผ้าโหลในจังหวัดอุดรธานีแบบไม่ใส่คืนจากหน่วยตัวอย่างมาที่ละหน่วยจนกระทั่งครบจำนวนตัวอย่างที่ต้องการ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล แบ่งเป็น 4 ส่วน ดังนี้ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบประเมินคุณภาพชีวิตครอบครัวแรงงานนอกระบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้แนวคิดคุณภาพชีวิตขององค์กรอนามัยโลก จนได้องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตครอบครัว 4 ด้าน คือ ด้านกายภาพ ด้านจิตอารมณ์สังคมและจิตวิญญาณ ด้านแหล่งประโยชน์สนับสนุนและด้านการทำหน้าที่ของครอบครัว นอกจากนี้ในส่วนขององค์ประกอบด้านการทำหน้าที่ของครอบครัวผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แบบประเมินโครงสร้างและหน้าที่ของครอบครัวของวิไลวรรณ แก้วพรม ตามแนวคิดของฟริดแมน (Friedman, 2003) มาประเมิน ส่วนที่ 3 แบบประเมินความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหลและส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติม มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป จำนวน 20 ข้อ ประกอบด้วย อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา สถานะในครอบครัว จำนวนสมาชิกในครอบครัว ลักษณะของครอบครัว ที่มาของรายได้รองของครอบครัว รายได้เฉพาะส่วนตัวของท่านต่อเดือน รายได้ของครอบครัวท่านต่อเดือน รายจ่ายเฉพาะส่วนตัวของท่านต่อเดือน ประมาณ รายจ่ายของครอบครัวต่อเดือน ประมาณ หนี้สินของท่าน หนี้สินรวมของครอบครัว แหล่งที่ท่านหรือครอบครัวกู้เงิน การใช้จ่ายเงินในครอบครัว รายได้ของครอบครัวเพียงพอกับค่าใช้จ่ายศาสนาหรือสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจของครอบครัว/ของท่าน และภาวะสุขภาพในปัจจุบันตามความคิดของท่าน

ส่วนที่ 2 แบบประเมินคุณภาพชีวิตครอบครัวตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบประเมินฯ จำนวน 55 ข้อ โดยกำหนดองค์ประกอบในการศึกษาไว้ดังนี้

องค์ประกอบด้านกายภาพ	ได้แก่ ข้อ 2,3,4,10,11,12,24
องค์ประกอบด้านจิตอารมณ์สังคมและจิตวิญญาณ	ได้แก่ ข้อ 5,6,7,8,9,23
องค์ประกอบด้านแหล่งประโยชน์สนับสนุน	ได้แก่ ข้อ 13, 14, 15, 16,17,18,19,20,21,22,25
องค์ประกอบด้านการทำหน้าที่ของครอบครัว	ได้แก่ ข้อ 26-54

ส่วนข้อ 1 ข้อ 55 เป็นตัวชี้วัดที่อยู่ในหมวดคุณภาพชีวิตครอบครัวและสุขภาพของครอบครัวโดยรวมจะไม่นับรวมอยู่ในองค์ประกอบทั้ง 4 ด้านนี้

ลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

- (5) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบฯ มากที่สุด
- (4) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบฯ มาก หรือ เป็นส่วนใหญ่
- (3) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบฯ เป็นบางส่วน
- (2) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบฯ เป็นส่วนน้อย
- (1) หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบฯ เลย

การให้คะแนนคำถามเชิงบวกพิจารณา ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
ไม่มี	ให้	1 คะแนน

การให้คะแนนคำถามเชิงลบพิจารณา ดังนี้

มากที่สุด	ให้	1 คะแนน
มาก	ให้	2 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	4 คะแนน
ไม่มี	ให้	5 คะแนน

การแปลค่าคะแนน แบ่งระดับเป็น 3 ระดับ โดยการใช้สูตรคำนวณ การแปลผลคะแนนรายข้อและโดยรวม ใช้ค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 1.00 – 5.00 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (องอาจ นัยพัฒน์, 2549) แบ่งค่าคะแนน 3 ระดับ คำนวณ ดังนี้

$$\frac{\text{Maximum} - \text{Minimum}}{\text{Interval}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{ต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

ดังนั้นการแปลผลตามหลักเกณฑ์ จึงเป็นดังนี้

ระดับคะแนน 1.00 – 2.33 คะแนน	หมายถึง	การมีคุณภาพชีวิตครอบครัวที่ไม่ดี
ระดับคะแนน 2.34 – 3.67 คะแนน	หมายถึง	การมีคุณภาพชีวิตครอบครัวปานกลาง
ระดับคะแนน 3.68 – 5.00 คะแนน	หมายถึง	การมีคุณภาพชีวิตครอบครัวที่ดี

การแปลผลคุณภาพชีวิตครอบครัวโดยรวม ที่มีคะแนนตั้งแต่ 55 – 280 คะแนน โดยเมื่อผู้ตอบรวมคะแนนทุกข้อได้คะแนนเท่าไร สามารถเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติโดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (องอาจ นัยพัฒน์, 2549) ที่แบ่งค่าคะแนน 3 ระดับ คำนวณ ดังนี้

$$\frac{\text{Maximum} - \text{Minimum}}{\text{Interval}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{ต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{280 - 55}{3} = 75$$

ดังนั้นการแปลผลตามหลักเกณฑ์ จึงเป็นดังนี้

ระดับคะแนน 55-129 คะแนน	หมายถึง	การมีคุณภาพชีวิตครอบครัวที่ไม่ดี
ระดับคะแนน 130-204 คะแนน	หมายถึง	การมีคุณภาพชีวิตครอบครัวปานกลาง
ระดับคะแนน 205-280 คะแนน	หมายถึง	การมีคุณภาพชีวิตครอบครัวที่ดี

การแปลผลคุณภาพชีวิตครอบครัวรายด้านตามเกณฑ์ แยกออกเป็นองค์ประกอบต่างๆได้ดังนี้ โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (องอาจ นัยพัฒน์, 2549)

องค์ประกอบ	การมีคุณภาพชีวิตครอบครัวที่ไม่ดี	การมีคุณภาพชีวิตครอบครัวปานกลาง	การมีคุณภาพชีวิตครอบครัวที่ดี
1. ด้านกายภาพ	7-16	17-26	27-35
2. ด้านจิตอารมณ์สังคม และจิตวิญญาณ	6-14	15-22	23-30
3. ด้านแหล่งประโยชน์สนับสนุน	11-25	26-40	41-55
4. ด้านการทำหน้าที่ของครอบครัว	29-70	71-110	111-150
คุณภาพชีวิตครอบครัวโดยรวม	55-129	130-204	205-280

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความพึงพอใจต่ออาชีพพยาบาล

ลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ

- (5) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบฯ มากที่สุด
- (4) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบฯ มาก หรือ เป็นส่วนใหญ่
- (3) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบฯ เป็นบางส่วน
- (2) หมายถึง ข้อความนั้นตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบฯ เป็นส่วนน้อย
- (1) หมายถึง ข้อความนั้นไม่ตรงกับความรู้สึกของผู้ตอบฯ เลย

การให้คะแนนคำถามเชิงบวกพิจารณา ดังนี้

มากที่สุด	ให้	5 คะแนน
มาก	ให้	4 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	2 คะแนน
ไม่มี	ให้	1 คะแนน

การให้คะแนนคำถามเชิงลบพิจารณา ดังนี้

มากที่สุด	ให้	1 คะแนน
มาก	ให้	2 คะแนน
ปานกลาง	ให้	3 คะแนน
น้อย	ให้	4 คะแนน
ไม่มี	ให้	5 คะแนน

การแปลผลค่าเฉลี่ยระดับคะแนน

การแปลค่าคะแนน แบ่งระดับเป็น 3 ระดับ โดยการใช้สูตรคำนวณ การแปลผลคะแนนรายข้อและโดยรวม ใช้ค่าเฉลี่ยที่มีค่าตั้งแต่ 1.00 – 5.00 โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (องอาจ นัยพัฒน์, 2549) แบ่งค่าคะแนน 3 ระดับ จำนวน ดังนี้

$$\frac{\text{Maximum} - \text{Minimum}}{\text{Interval}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{ต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{3} = 1.33$$

ดังนั้นการแปลผลตามหลักเกณฑ์ จึงเป็นดังนี้

ระดับคะแนน 1.00 – 2.33 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหล่น้อย
ระดับคะแนน 2.34 – 3.67 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหลปานกลาง
ระดับคะแนน 3.68 – 5.00 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหลมาก

การแปลผลคุณภาพชีวิตครอบครัวโดยรวม ที่มีคะแนนตั้งแต่ 19 – 95 คะแนน โดยเมื่อผู้ตอบรวม คะแนนทุกข้อ ได้คะแนนเท่าไร สามารถเปรียบเทียบกับเกณฑ์ปกติโดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (องอาจ นัยพัฒน์, 2549) ที่แบ่งค่าคะแนน 3 ระดับ จำนวน ดังนี้

$$\frac{\text{Maximum} - \text{Minimum}}{\text{Interval}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{ต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{95 - 19}{3} = 25.33$$

ดังนั้นการแปลผลตามหลักเกณฑ์ จึงเป็นดังนี้

ระดับคะแนน 19–44 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหล่น้อย
ระดับคะแนน 45-70 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหลปานกลาง
ระดับคะแนน 71-95 คะแนน	หมายถึง	มีความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหลมาก

ส่วนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติม (แบบสัมภาษณ์ปลายเปิด)

ในส่วนของความคิดเห็นเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้ถามในประเด็นความพึงพอใจต่อสวัสดิการแรงงานนอก ระบบ ปัญหาและความต้องการสวัสดิการแรงงานนอกระบบและสิทธิสตรีแรงงาน ความเสมอภาคระหว่างชาย หญิงตามการรับรู้ของสตรีเย็บผ้าโหลในจังหวัดอุตรธานี

3. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.1 การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นซึ่งแบ่งเป็น 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 แบบสัมภาษณ์คุณภาพชีวิตครอบครัวแรงงานนอกระบบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้แนวคิดคุณภาพชีวิตขององค์กรอนามัยโลก และได้คัดแปลงจากงานวิจัยของ Zuma, Selig, Summers, และ Turnbull (2009) จนได้องค์ประกอบของคุณภาพชีวิตครอบครัว 4 ด้าน คือ ด้าน

กายภาพ ด้านจิตอารมณ์สังคมและจิตวิญญาณ ด้านตำแหน่งประโยชน์สนับสนุนและด้านการทำหน้าที่ของครอบครัว นอกจากนี้ในส่วนขององค์ประกอบด้านการทำหน้าที่ของครอบครัวผู้วิจัยได้ประยุกต์ใช้แบบประเมินโครงสร้างและหน้าที่ของครอบครัว ของวิลเลอร์ธัน แก้วพรม ตามแนวคิดของฟริดแมน (Friedman, 2003) มาประเมิน ส่วนที่ 3 คือ แบบประเมินความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหล ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง และส่วนที่ 4 เป็นความคิดเห็นเพิ่มเติม โดยผู้วิจัยได้นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา โดยให้นำไปเสนอขอคำปรึกษาและข้อคิดเห็นจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจแก่ผู้ตอบคำถาม และสามารถใช้ศึกษาวิจัยได้ตรงกับวัตถุประสงค์ที่ต้องการ หลังจากนั้นผู้วิจัยได้พิจารณาปรับข้อความเพื่อให้ชัดเจน กระชับตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั้งหมด จนได้แบบสัมภาษณ์ที่มีความสมบูรณ์ที่สุดและเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ที่ทำการศึกษา แล้วจึงนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างจริง

3.2 การทดสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสัมภาษณ์มาปรับปรุงแก้ไขจนได้แบบสัมภาษณ์ที่มีความสมบูรณ์ที่สุดและเหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ที่ทำการศึกษา แล้วนำไปทดลองใช้กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มประชากร จำนวน 30 ครอบครัว และนำผลที่ได้มาหาความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปได้ค่าเท่ากับ 0.8908 แล้วจึงนำแบบสัมภาษณ์ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากหน่วยตัวอย่างจริง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ภายหลังได้รับพิจารณารับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์มหาวิทยาลัยขอนแก่นแล้วผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบประเมินคุณภาพชีวิตครอบครัวตามการรับรู้ของสตรีเย็บผ้าโหล กรณีศึกษาจังหวัดอุดรธานี ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหน้าที่สื่อผ่านคณบดีคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ถึงผู้บริหารส่วนท้องถิ่นในแต่ละหมู่บ้านเพื่อขอเข้าชี้แจงครอบครัวกลุ่มเป้าหมายถึงวัตถุประสงค์ของโครงการและขอความร่วมมือในการเข้าร่วมโครงการศึกษาพร้อมทั้งให้ข้อมูลอันจะเป็นประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตครอบครัวในอนาคต
2. ประสานงานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่นผู้บริหารส่วนท้องถิ่นในแต่ละหมู่บ้าน ผู้นำชุมชน เพื่อแจ้งวัตถุประสงค์และรายละเอียดของโครงการศึกษา พร้อมกับขออนุญาตและขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล
3. เตรียมความพร้อมผู้ช่วยเก็บข้อมูล จำนวน 1 คน โดยการทำความเข้าใจในเทคนิคการสัมภาษณ์ ข้อคำถามและความเข้าใจของแบบสอบถาม การแปลความหมายคำตอบของกลุ่มตัวอย่าง โดยทำความเข้าใจที่ตรงกัน
4. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้สร้างสัมพันธ์ภาพกับกลุ่มตัวอย่าง โดยการแนะนำตัวเอง บอกวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอความร่วมมือในการเข้าร่วมวิจัย ถามความสมัครใจในการเข้าร่วมวิจัยพร้อมทั้งกล่าวถึงการพิทักษ์สิทธิ์ของกลุ่มตัวอย่าง

5. เมื่อกลุ่มตัวอย่างยินยอมให้ความร่วมมือในการวิจัยผู้วิจัยขออธิบายเกี่ยวกับแบบประเมินฯและการตอบแบบประเมินฯ เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างซักถามข้อสงสัย หลังจากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมินฯ ด้วยวิธีการสัมภาษณ์

6. ผู้วิจัยรับแบบประเมินฯคืนพร้อมทั้งตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูล หากไม่ครบให้กลุ่มตัวอย่างตอบแบบประเมินฯให้ครบถ้วนอีกครั้ง

7. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลแล้วนำข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ตามวิธีการทางสถิติ

5. การพิทักษ์สิทธิผู้เข้าร่วมวิจัย

ผู้ศึกษาได้คำนึงถึงการพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างตลอดขั้นตอนการศึกษาโดยได้ขออนุญาตดำเนินการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น เลขที่ HE532101 ให้ไว้ ณ วันที่ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2553 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการพิจารณาด้านจริยธรรมของโครงการที่ศึกษา เมื่อได้รับการพิจารณาแล้วจึงดำเนินการขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล ในการขอความร่วมมือจากหน่วยตัวอย่างนั้น ผู้ศึกษาได้อธิบายเกี่ยวกับการศึกษา โดยการชี้แจง แนะนำหน่วยตัวอย่างถึง วัตถุประสงค์ ขั้นตอนและระยะเวลา ประโยชน์ที่จะได้รับ วิธีการเก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยเป็นผู้อ่านแบบประเมินฯ และให้กลุ่มตัวอย่างตอบทุกข้อ โดยใช้เวลาประมาณ 45-60 นาที ซึ่งแจ้งถึงสิทธิในการตอบรับหรือการปฏิเสธในการเข้าร่วมในการศึกษาให้กลุ่มตัวอย่างทราบและสามารถที่จะถอนตัวจากการมีส่วนร่วมในการศึกษานี้ก่อนครบกำหนดได้ตลอดเวลาตามความต้องการของกลุ่มตัวอย่าง การปฏิเสธนี้จะไม่มีผลใด ๆ ต่อการบริการของสถานบริการสุขภาพที่เกี่ยวข้อง และไม่มีผลกระทบต่อกลุ่มตัวอย่างแต่อย่างใด ผู้ศึกษาจึงให้ลงชื่อยินดีเข้าร่วมการศึกษาในใบแสดงความยินดีเข้าร่วมโครงการซึ่งขึ้นอยู่กับความสมัครใจในการตัดสินใจเข้าร่วมการศึกษา ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาจะเก็บเป็นความลับและใช้รหัสแทนชื่อ นามสกุลของหน่วยตัวอย่างในแบบบันทึกข้อมูลและในการสืบค้นชื่อและรหัสประจำตัวของหน่วยตัวอย่างและจะไม่นำข้อมูลไปทำประโยชน์อื่นที่นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ที่แจ้งไว้ให้หน่วยตัวอย่างทราบก่อนการศึกษาผลจากการศึกษาจะเสนอในภาพรวมเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาและเป็นข้อมูลพื้นฐานทางด้านคุณภาพชีวิตครอบครัวสำหรับการวางแผน การจัดทำแผนการให้บริการที่เหมาะสมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่แรงงานสตรีเย็บผ้าโหลและครอบครัว ด้านคุณภาพชีวิตในการจัดทำนโยบายและในการปฏิบัติที่เหมาะสมแก่แรงงานสตรีเย็บผ้าโหลและครอบครัว ได้ข้อมูลการรับรู้และทราบถึงปัจจัยเสี่ยงที่ส่งผลกระทบต่อเรื่องคุณภาพชีวิตของแรงงานสตรีเย็บผ้าโหลและครอบครัว

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วย โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าดังต่อไปนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์และครอบครัวค่าวิเคราะห์โดยความถี่ (Frequencies) ร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. ข้อมูลคะแนนคุณภาพชีวิตครอบครัวความการรับรู้ของสตรีเย็บผ้าโหลในจังหวัดอุดรธานี วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. ข้อมูลคะแนนความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหลตามการรับรู้ของสตรีเย็บผ้าโหลในจังหวัดอุดรธานี วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความพึงพอใจต่ออาชีพเย็บผ้าโหลกับคุณภาพชีวิตครอบครัวตาม การรับรู้ของสตรีเย็บผ้าโหลในจังหวัดอุดรธานี โดยการทดสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยผู้วิจัยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05